

fikst, har ikke noget Holdepunkt i de Bemærkninger, jeg har fremsat i Betænkningen, ej heller i dem, jeg har fremsat her i Salen. Det eneste er, at jeg paa ganske enkelte Punkter overfor den foreslaaede Ordning har forklaret, hvorfor jeg overhovedet slaar mig til Taals, saa jeg gaar med, men det er jo noget helt andet; de to Ting maa man dog kunne gøre Forskel paa.

Den højtærede Minister siger, at mine Bemærkninger er hensigtsløse, naar de ikke resulterer i Stillelsen af positive Forslag. Vi ved dog alle, at det er netop Situationens Kendemærke, at Rigsdagen er saaledes under Surcoup, at der hverken er Tid eller Lejlighed til at stille positive Forslag, uden at man risikerer derigennem at forhale Sagen, og naar der er en saa overordentlig Hast som ved denne Lejlighed, kan det stille sig saaledes, at selv en daarlig Løsning af en Opgave er bedre end i længere Tid at maatte vente paa den rigtige Løsning. — Den højtærede Minister skelnede mellem Arbejdsmaaden og Ministeriet, men disse danner jo i Øjeblikket en Enhed og kan ikke saaledes skilles ad.

Hvad endelig angaar den højtærede Ministers Bemærkning om provisoriske Love, viser det sig, at han virkelig til Trods for, at han forsøgte at benægte det, havde opfattet, at jeg havde peget paa en anden Arbejdsmaade end den, som Ministeriet nu en Gang følger. Naar den højtærede Minister troede, at det, der her gjorde sig gældende, havde været en særlig Forkærlighed, maaske en gammel Højreforkærlighed, for provisorisk Lovgivning, maa jeg gøre den højtærede Minister, der altsaa øjensynligt ikke har fulgt tidligere Tiders Politik, opmærksom paa, at Forbitrelsen i Folketinget mod Brugen af Provisorier var imod Brugen af provisoriske *Finanslove*, men jeg har dog endnu aldrig hørt, at man overhovedet mente, at Grundlovens § 25 ikke var til at bruge. Den er netop til at bruge i særdeles paa-trængende Tilfælde — som de nærværende!

Ordføreren (N. Neergaard): Uden at ville blande mig i denne ret interessante statsretlige Diskussion vil jeg gøre opmærksom paa, at med Hensyn til dette Lovforslag og Lovforslaget om Skibes Forsikring kan man dog ikke tale om, at Regeringen stiller Rigsdagen under noget som helst Sureoup. Regeringen har i Erkendelse af, at disse Lovgivningsarbejder ikke kunde løses uden ved Samvirken mel-

lem Staten og forskellige udenfor Statsmagten staaende Interesser og Faktorer, overgivet Udarbejdelsen af disse Lovforslag til en Kommission, i hvilken Staten er repræsenteret, og i hvilken de forskellige Partigrupper skal træffe Overenskomst om, hvad der skal ske. Regeringen har i det hele og store accepteret Forslagene, som de kom fra Kommissionen. Det ligger nu i Sagens Natur, at naar man, for at faa en Ordning i Stand, maa have en Overenskomst, der maaske kun naas som Overenskomster i Almindelighed gennem lange og stundom vanskelige Forhandlinger og til Slut gennem Kompromisovervejelser, og naar man er kommet til en saadan Overenskomst om en Ordning, der omfatter Staten og forskellige private, saa er Forslaget i sine Hovedtræk til at tage eller til at forkaste. Men ved at gribe ind deri og ændre dets Organisme nødsages man til at søge den hele Forhandling aabnet paa ny, paa ny at opnaa en Overenskomst mellem de forskellige Faktorer, Staten, de private o. s. v.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) gjorde mig med Rette opmærksom paa, at jeg ogsaa er Minister for Skibsfarten og derfor bør varetage dens Interesser, men jeg kan ikke se, hvorledes det ærede Medlem vil bringe dette i Harmoni med hans Ønske om at prisgive den danske Skibsfart til Konkurrence med alle andre Nationers Skibe, og det er jo det, der vilde ske, hvis man fulgte det ærede Medlem.

Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) vil jeg kun sige, at jeg maaske dog i noget højere Grad, end han gik ud fra, har fulgt det politiske Liv, forinden jeg indtraadte deri, og jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at den Uvillie, man i dette Ting har næret mod provisoriske Foranstaltninger i det hele taget, ikke blot angik de provisoriske *Finanslove*, men angik hele den Tendens, som paa det Tidspunkt fandtes hos det regerende Parti, til at regere udenfor eller paa Trods af den Villie, som blev udtalt her i dette Ting. Der var da ogsaa andre Foranstaltninger end *Finanslovene*, som vakte almindelig Misbilligelse. Det ærede Medlem maa saaledes huske paa Gendarmeriloven og Presseloven, som ikke just vandt Bifald her i Tinget.

Birch: Maa jeg blot sige, at naar jeg før til den højtærede Handelsminister gjorde en Bemærkning om hans Virksomhed i